

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobců:

a) P. V.,
bytem X,

b) M. V.,
bytem X,

zastoupených advokátkou JUDr. Zuzanou Pospíšilovou,
se sídlem Drašarova 958, Beroun,

proti

žalovanému:

Krajský úřad Středočeského kraje,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

za účasti

osob zúčastněných na řízení:

1) městys Křivoklát,
se sídlem Dr. Miroslava Tyrše 93, Křivoklát,

2) CETIN a. s., IČO: 04084063,
se sídlem Českomoravská 19, Praha,

3) P. K.,
bytem X,
zastoupen advokátem Mgr. Markem Zvěřinou,
se sídlem U Hranic 1384, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2020, č. j. 172985/2020/KUSK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků a osob zúčastněných na řízení

1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jejich odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu městysu Křivoklát (dále jen „stavební úřad“) ze dne 3. 9. 2020, č. j. Kriv-2127/2020 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobcům nařízeno odstranění stavby dvou částí oplocení na pozemku st. p. Xa, katastrální území K. (dále jen „stavba“).
2. Žalobci namítli, že v oznámení o zahájení řízení a pozvání k ústnímu jednání ze dne 29. 10. 2019 je uvedeno, že se řízení týká: *„Oplocení na pozemku st.p. Xa v katastrálním území K.“*. Předmětné oplocení pak není nijak blíže specifikováno (např. materiálem, ze kterého je vyhotoveno; světovou stranou, na které je umístěno; zákresem v katastrální mapě; jeho délkou apod.). Z oznámení o zahájení řízení není zřejmé, jakého oplocení se týká. Nelze tedy bez jakékoli pochybnosti určit, co je předmětem řízení. Již toto je vada, která se týká celého řízení a pro kterou nemohou rozhodnutí správních orgánů obstát. Pouhá specifikace pozemkem, na kterém je oplocení umístěno, je nedostatečná. To vyplývá např. z výroku prvostupňového rozhodnutí, ve kterém je nařízeno odstranění dvou různých oplocení na témže pozemku. Pozemek parc. č. st. Xa je samozřejmě oplocen na hranici s pozemky ve vlastnictví třetích osob kompletně. Přitom z protokolu z místního šetření ze dne 22. 11. 2019 je zřejmé, že dne 29. 10. 2019 stavební úřad učinil šetření na místě, a mělo mu tedy být naprosto přesně známo, jaká oplocení se na místě nacházejí. Stavební úřad tedy měl a mohl přesně specifikovat oplocení, kterého se řízení týká, to však neučinil.
3. Žalobci dále namítli, že teprve v prvostupňovém rozhodnutí se stavební úřad zmínil o *„oplocení pozemku parc. č. st. Xa v katastrálním území K. v jihovýchodní části, zhotovené z železných trubek a dvou drátěných plotových dílců“*. V tomto případě se jedná o nepřípustné rozšíření vymezení stavby, které se řízení o odstranění stavby týká. Z celého obsahu spisu je zřejmé, že předmětem řízení vždy bylo pouze oplocení z betonových dílců. O odstranění oplocení z železných trubek a dvou drátěných plotových dílců tedy bylo rozhodnuto bez toho, aby řízení o odstranění této stavby bylo vůbec zahájeno, natož vedeno.
4. Žalobci rovněž namítli, že stavby, jejichž odstranění je nařízeno, nejsou dostatečně specifikovány. Tyto jsou specifikovány pouze jejich umístěním „v jihovýchodní“, resp. „v severozápadní“ části. Taková specifikace je neurčitá. Žalobcům ani nikomu jinému nemůže být zřejmé, jaká přesně část oplocení a kde přesně by měla být odstraněna. Žalobcům není zřejmé, jak došel stavební úřad k závěru, že oplocení na pozemku parc. č. st. Xa hraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi. Část oplocení se např. nachází na hranicích pozemků parc. č. st. Xa a parc. č. Xb. I toto oplocení by dle správních orgánů mělo být asi odstraněno. Přitom v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí stavební úřad uvádí, že oplocení mezi pozemky parc. č. Xc a parc. č. Xb nevyžaduje rozhodnutí o umístění stavby. Oplocení mezi parc. č. st. Xa a Xb by však zřejmě odstraněno být mělo. V totožné věci tak stavební úřad dochází ke zcela odlišným závěrům. Pozemek parc. č. Xb je přitom zahradou.
5. Žalobci dále namítli, že žalovaný v napadeném rozhodnutí o odvolání pod bodem b) uvedl, že *„rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 3.9.2020 ..., jímž bylo ... nařízeno odstranění stavby“*.

„oplocení pozemků“ (dále jen „stavba“) na pozemcích st. p. Xa a parc. č. Xc v katastrálním území K., potvrzuje.“ Žalovaný tedy potvrdil rozhodnutí o odstranění oplocení na pozemcích parc. č. st. Xa a parc. č. Xc, přestože rozhodnutím stavebního úřadu bylo nařízeno pouze odstranění oplocení na pozemku parc. č. st. Xa. Žalovaný tak zcela rezignoval na svou funkci orgánu kontroly zákonnosti, je zřejmé, že prvostupňové rozhodnutí v odvolacím řízení spíše vůbec nezkontroloval, když mu ani nebylo zřejmé, na jakém pozemku se odstraňované stavby mají nacházet.

6. Žalobci shrnuli, že z rozhodnutí správních orgánů není zřejmé, jaké a kde přesně umístěné oplocení má být předmětem odstranění, ani proč oplocení na pozemku parc. č. Xc nevyžaduje rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas a proč oplocení na pozemku parc. č. st. Xa tento souhlas potřebuje, resp. případně v jaké části obvodu tohoto pozemku je takové rozhodnutí či souhlas třeba a proč. Pouhé konstatování, že *„braničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi“*, bez jakéhokoli odůvodnění, o co stavební úřad či žalovaný svůj závěr opírá, je nedostatečné.
7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že se jedná o stavbu provedenou bez jakéhokoli opatření stavebního úřadu dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), ačkoliv její tato stavba vyžadovala. Rozsah stavby je zřejmý, jedná se o stavbu, v jejímž důsledku došlo k zamezení přístupu (průchodu a průjezdu) vlastníkům okolních nemovitostí a tím k omezení jejich vlastnických práv. Jak je uvedeno v rozhodnutí, jedná se o oplocení na pozemku parc. č. st. Xa v katastrálním území K v jihovýchodní části zhotovené z železných trubek a dvou drátěných plotových dílců, a dále na tomtéž pozemku v severozápadní části zhotovené z betonových desek. Navíc záměr není v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů.
8. V replice k vyjádření žalovaného žalobci uvedli, že vyjádření žalovaného se nijak konkrétně nezabývá pochybeními, která žalobci napadeným rozhodnutím vytýkají. Dále zpochybnili tvrzení osoby zúčastněné na řízení č. 1, že se na pozemku parc. č. st. Xa nachází místní komunikace.
9. Osoba zúčastněná na řízení č. 1 ve svém vyjádření uvedla, že stavebnímu úřadu bylo zasláno negativní rozhodnutí ze dne 27. 3. 2020, č. j Kriv-0678/2020, které předmětnou stavbu ve smyslu § 29 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, označilo za nepřípustnou. Toto stanovisko žalobci nerozpороvali. Obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část na něj navazujícího správního rozhodnutí. Z uvedeného vyplývá, že stavbu ve stávajícím provedení nebylo možné dodatečně schválit a její odstranění je správné.
10. Osoba zúčastněná na řízení č. 3 ve svém vyjádření uvedla, že žalobci jsou vlastníky domu č. p. Xd, objektu k bydlení, v obci a katastrálním území K. Před tímto domem se nachází pozemní komunikace určená pro obecné užívání. Žalobci zatarasili tuto pozemní komunikaci v prostoru před svým domem překážkou v podobě stavby oplocení, a to v jihovýchodní části zhotoveným z železných trubek a dvou drátěných plotových dílců a dále v severozápadní části zhotoveným z betonových desek. Tato stavba byla správními orgány v průběhu správního řízení důkladně zdokumentována a není jakýchkoli pochybností, o jakou stavbu se jedná. Tvrzení žalobců, že z rozhodnutí správních orgánů

údajně není zřejmé, jaké oplocení má být předmětem odstranění, na kterém staví svoji žalobu, je zcela neopodstatněné.

Obsah správního spisu

11. Stavební úřad při výkonu stavebního dozoru zjistil, že stavba je prováděna bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu, a proto dne 29. 10. 2019 zahájil podle § 129 odst. 2 stavebního zákona řízení o nařízení odstranění stavby. Stavba byla v oznámení o zahájení řízení vymezena jakožto „oplocení“ umístěné na pozemku st. p. Xa. Dne 22. 11. 2019 proběhlo ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Součástí protokolu z tohoto jednání je rovněž fotodokumentace stavby.
12. Žalobci požádali podle § 129 odst. 2 stavebního zákona o dodatečné povolení stavby betonového oplocení. Stavební úřad proto podle § 129 odst. 2 stavebního zákona přerušil řízení o odstranění stavby a vedl řízení o dodatečném povolení stavby. Dne 6. 5. 2020 stavební úřad žádost o dodatečné povolení stavby zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 6. 2020 zamítl.
13. Stavební úřad následně pokračoval v řízení o odstranění stavby a dne 3. 9. 2020 vydal rozhodnutí, kterým nařídil odstranění stavby. Stavba je identifikována jako „Oplocení pozemku parc. č. st. Xa v katastrálním území K. v jihovýchodní části, zhotovené z železných trubek a dvou drátěných plotových dílců“ a „Oplocení pozemku parc. č. st. Xa v katastrálním území K. v severozápadní části, zhotovené z betonových desek“. V odůvodnění uvedl, že nezahrnul do rozhodnutí o odstranění stavby oplocení na pozemku parc. č. Xc, neboť oplocení mezi pozemky parc. č. Xc a parc. č. 112/1 a Xb dle § 79 odst. 2 písm. f) stavebního zákona nevyžaduje rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas. Oplocení v jižní a severozápadní části pozemku parc. č. st. Xa však nesplňují podmínky § 79 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, neboť hraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi, z tohoto důvodu také byla tato stavba předmětem řízení o odstranění stavby.
14. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání bez odůvodnění. Stavební úřad vyzval žalobce k doplnění odvolání, žalobci však odvolání nedoplňovali. Dne 11. 12. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobců zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil, přičemž ve výroku uvedl, že potvrzuje nařízení odstranění oplocení „na pozemcích st. p. Xa a parc. č. Xc v katastrálním území K.“. V odůvodnění uvedl, že rozhodnutí stavebního úřadu splňuje všechny zákonné náležitosti.

Průběh jednání před soudem

15. Při jednání před soudem dne 16. 9. 2022 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Soud neprovedl důkazy navržené v žalobě, jelikož navržené listiny jsou obsahem správního spisu (včetně spisu ve věci žádosti o dodatečné povolení stavby), který má soud k dispozici a kterým se dokazování neprovádí. Důkazní návrh žalobců a osoby zúčastněné na řízení č. 1 týkající se existence a statusu místní komunikace na pozemku žalobců soud neprovedl, jelikož tato otázka není z níže uvedených důvodů pro posouzení věci podstatná. Stejně tak není pro věc významné rozhodnutí Městského úřadu Rakovník ze dne 8. 6. 2020, jelikož předmětem řízení není otázka, zda stavba mohla či měla být dodatečně povolena.

Posouzení věci soudem

16. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými, po vyčerpání řádných opravných prostředků a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou.
17. V dalším kroku soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud shledal, že žaloba není důvodná.
18. Podstatou žalobní argumentace je (v různých obměnách opakovaná) otázka určitosti a srozumitelnosti rozhodnutí správních orgánů, pokud jde o vymezení předmětu řízení a otázku, co přesně mají žalobci odstranit. Tato námitka není důvodná.
19. Soud především uvádí, že zákon výslovně nespecifikuje, jakým způsobem má být vymezen předmět řízení o odstranění stavby. Z povahy věci je však nezbytné, aby toto vymezení (ať již je formulováno jakkoliv) bylo pro účastníky srozumitelné, tj. aby věděli, o čem se řízení vede (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541). Stejně tak vymezení stavby, jejíž odstranění je nařizováno, musí být takové, aby adresátům bylo zřejmé, jaká stavba má být odstraněna. V případě, že je nařizováno odstranění toliko části celistvé stavby, pak musí být zřejmé, jaká část stavby má být odstraněna a jaká nikoliv. Zároveň soud zdůrazňuje, že pro posouzení určitosti a srozumitelnosti rozhodnutí správních orgánů nelze vycházet pouze z výroků těchto rozhodnutí. Tyto výroky je třeba vykládat v kontextu celé věci, zejména v kontextu odůvodnění daných rozhodnutí a v kontextu spisového materiálu jako celku. Podstatné přitom je, zda je rozumně uvažujícím účastníkovi (adresátovi rozhodnutí) zřejmé, čeho se dané rozhodnutí týká a čeho nikoliv.
20. V projednávané věci bylo řízení o odstranění stavby zahájeno pro oplocení na pozemku st. p. Xa. Toto vymezení pokládá soud za dostatečné. Je přitom třeba zdůraznit, že k zahájení řízení dochází na počátku řízení, kdy stavební úřad nemusí mít ještě jasnou představu o tom, co přesně má být odstraněno. Nelze tedy požadovat, aby specifikace předmětu řízení v usnesení o zahájení řízení zcela odpovídala výroku o odstranění stavby. Ostatně řízení o odstranění stavby slouží právě k tomu, aby stavební úřad náležitě objasnil všechny rozhodné skutkové a právní otázky a následně zvážil, zda vůbec, a pokud ano, pak v jakém rozsahu, je třeba přikročit k odstranění stavby. V projednávané věci bylo od počátku zjevné, že za problematické je pokládáno oplocení, kterým žalobci přehradili zpevněnou cestu vedoucí přes jejich pozemek. Žalobci tedy věděli, k jaké části oplocení se mají vyjadřovat a nebyli tak vymezením předmětu řízení v oznámení o zahájení řízení nijak zkrácení na svých právech.
21. Na tomto místě soud pokládá za nezbytné stručně popsat skutkovou situaci, jak vyplynula ze správního spisu, zejména z ústního jednání na místě ze dne 22. 11. 2019. V městysu K. vede místní komunikace od silnice č. Xe podél R. potoka. Z této komunikace vede odbočka, podél které se nachází několik domů (včetně domu žalobců a osoby zúčastněné na řízení č. 3) a která ústí úzkým pruhem zpět do silnice č. Xe, a to těsně před pravotočivou zatáčkou. Tato odbočka vede z větší části přes pozemky osoby zúčastněné na řízení č. 1, v menší části pak přes pozemek žalobců. Z fotodokumentace pořízené při místním šetření vyplývá, že žalobci tuto odbočku přehradili oplocením na dvou místech. Předně provedli oplocení přes cestu na „jižní“ části svého pozemku (směrem k napojení odbočky na místní komunikaci vedoucí podél Rakovnického potoka), přičemž

toto oplocení sestává z železných trubek a drátěných plotových dílců. Dále přehradili odbočku i v „severní“ části svého pozemku, a sice plotem postaveným z betonových desek, přičemž z fotodokumentace je zřejmé, že tento plot pokračuje i na pozemek parc. č. Xc, kde vede podél hranice s pozemkem parc. č. Xb.

22. S přihlédnutím k takto zjištěnému skutkovému stavu soud pokládá výrok rozhodnutí stavebního úřadu za zcela srozumitelný. Namítají-li žalobci, že řízení o odstranění stavby bylo vedeno pouze o plotu z betonových desek, nemá toto tvrzení žádnou oporu ve spisovém materiálu. Z celého řízení je zcela zřejmé, že stavební úřad pokládal za problematická obě oplocení. Pokud žalobci argumentují tím, že se řízení o dodatečném povolení stavby vedlo pouze o betonovém plotu, pak tomu tak bylo proto, že pouze tento plot žalobci ve své žádosti o dodatečné povolení stavby uvedli a nelze vést řízení o dodatečném povolení u stavby, u které nebylo o toto povolení vůbec zažádáno. Navíc soud dodává, že řízení o odstranění stavby bylo zahájeno pro oplocení na pozemku st. p. Xa, což zahrnuje i drátěné oplocení, které se nachází právě na tomto pozemku. Pokud jde o samotný výrok, pak soud konstatuje, že vymezení staveb, jež mají být odstraněny, je dostatečně určité. Pokud jde o drátěný plot, ten je vymezen umístěním na jihovýchodní straně pozemku žalobců a technickým provedením (zda se technicky vzato jedná o jižní či jihovýchodní stranu nepokládá soud za podstatné, protože v každém případě je zřejmé, o jaké oplocení se jedná). Žalobci k tomuto plotu ani žádnou bližší argumentaci nepředkládají. V případě betonového plotu pak stavební úřad rozhodl o jeho odstranění pouze v části, v jaké se nachází na pozemku st. p. Xa, přičemž v odůvodnění zcela jednoznačně vysvětlil, že část betonového oplocení, jež se nachází na pozemku parc. č. Xc, odstranit nenařizuje, a vysvětlil rovněž z jakých důvodů. K tomu soud poznamenává, že žalobce má pravdu v tom, že odstraněna má být i část plotu na pozemku st. p. Xa, která sousedí s pozemkem parc. č. Xb. Stavební úřad však svůj postup vysvětlil tím, že nařizuje odstranit ty části oplocení, které hraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi. Územní souhlas vyžaduje plot hraničící s pozemní komunikací. Je pochopitelné, že je odstraněn plot křižující pozemní komunikaci, přičemž část plotu od hranice s pozemkem parc. č. Xc směrem k pozemní komunikaci lze považovat za hraničící část. Postup stavebního úřadu, který betonové oplocení „rozdělil“ na dvě části podle pozemku, na kterém se nacházejí, se tak jeví jako zákonný, rozumný a přiměřený. Žalobci navíc v odvolání ani v podané žalobě nenamítali, že tato (velmi malá) část oplocení by odstraněna být neměla (proto se této otázky žalovaný v napadeném rozhodnutí blíže nevěnuje), pouze v žalobě plošně uvedli, že *„žalobcům není zřejmé, jak došel stavební úřad k závěru, že oplocení na pozemku parc. č. st. Xa, k.ú. K., hraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi“*.

23. Žalobci dále namítají, že jim není zřejmé, jak dospěl stavební úřad k závěru, že oplocení na pozemku parc. č. st. Xa hraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi. K tomu soud dodává, že skutečnost, že pozemkem žalobců prochází cesta, je zcela nepochybná. Při jednání dne 17. 12. 2019 Policie ČR upozornila na to, že se dle pasportu komunikací nachází na pozemku žalobců veřejná komunikace. Na veřejné užívání cesty poukazovali i další účastníci správního řízení. Nikdo naopak netvrdil, že by se o veřejně přístupnou pozemní komunikaci nejednalo. Za této situace neměl stavební úřad žádného důvodu pochybovat o tom, že se na pozemku žalobců nachází veřejně přístupná komunikace, a tedy nebyl povinen v tomto směru iniciovat zahájení žádného samostatného řízení (např. řízení ve smyslu § 142 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Naopak mohl bez dalšího vycházet z úvahy, že na předmětná oplocení nelze aplikovat

výjimku stanovenou v § 79 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, podle kterého rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují opěrné zdi do výšky 1 m nebo oplocení do výšky 2 m, které nehraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi nebo s veřejným prostranstvím a které se nacházejí v zastavěném území či v zastavitelné ploše. Zároveň soud zdůrazňuje, že žalobci veřejný charakter předmětné komunikace v průběhu správního řízení nijak nezpochybnili, přestože jim v tom nic nebránilo.

24. Tvzení, že komunikace nacházející se na pozemku žalobců není veřejnou komunikací, uplatnili žalobci poprvé až v replice, a to s ohledem na vyjádření osoby zúčastněné na řízení č. 1. V podané žalobě závěr správních orgánů nijak nezpochybnili vyjma tvrzení, že jim „*není zřejmé, jak došel stavební úřad k závěru, že oplocení na pozemku parc. č. st. Xa, k.ú. K., hraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi*“. Tato zmínka má však v užitém kontextu jiný význam, neboť žalobci poukazují na to, že část oplocení sousedí s pozemkem parc. č. Xb a přesto má být odstraněna (k tomu viz výše). Žalobci však v žalobě nezpochybňovali, že se na jejich pozemku nachází veřejně přístupná pozemní komunikace. Zpochybnění rozhodnutí o pasportu, stejně jako zpochybnění veřejného charakteru předmětné komunikace tak bylo uplatněno až po lhůtě pro podání žaloby, a soud se jím proto v souladu s § 71 odst. 2 s. ř. s. nemůže zabývat. Z toho důvodu soud neprováděl důkazní návrhy žalobců a osoby zúčastněné na řízení č. 1 týkající se této problematiky.
25. Pokud pak jde o námitku, že napadené rozhodnutí uvádí, že potvrzuje nařízení odstranění oplocení „*na pozemcích st. p. Xa a parc. č. Xc v katastrálním území K.*“, soud konstatuje, že uvedení pozemku parc. č. Xc pokládá za zjevnou písařskou chybu, která nezákonnost napadeného rozhodnutí nezpůsobuje, jelikož z rozhodnutí stavebního úřadu je zcela zřejmé, že je nařizováno odstranění oplocení výhradně na pozemku st. p. Xa.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

26. Soud ze shora uvedených důvodů neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, a proto rozhodl o zamítnutí žaloby (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšný žalovaný vznik nákladů řízení o žalobě netvrdil ani ze soudního spisu neplyne, že by mu vznikly nějaké náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.
28. Osobám zúčastněným na řízení soud náhradu nákladů nepřiznal, jelikož jim žádné povinnosti neuložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu
a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 16. září 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu